

Kan Kardeşim

– HasanÖzaydın · 12 Şubat 2019

KAN KARDEŞİM Uşak'ın yan yana sayılır iki camisi Burma Cami,Ulu Cami .Cami önünde belirli günlerde bıçakçı sergi acardı.Çeşit çeşit bıçaklar demir saplısından ,kemik saplısından alacak müşterisini beklerdi.Yıllar sonra bir tv programında boynuzdan nasıl bıçak sapı yapıldığını seyredince,kurbanda toplanan boynuzların ne işe yaradığını da böylece öğrenmiş oldum .Ebelerimizin o zamanlar kullandıkları kemik tarakların da nasıl yapıldıklarını,kemikten nasıl tarak aşamasına gelmesini merakla izlemiştim .Etinden ,derisinden ,yününden boynuzlarına kadar faydalandığımız hayvanlar .Serginin önünde seyrederek alanı satanı.Alıcı bıçağı açar keskin mi diye yüzüne bakar,evirir çevirir beğendiye sıkı bir pazarlık başlardı .Çocuk iken özenirdik bir çakımız olsun.Onunla ip keseyim,ağaçın küçük dallarını ayırmada kullanayımŞimdiki çocuklar gibi belirli bir harçlığımız yoktu .Biriktirdiğim para ile kendime küçük kemik saplı bir çakı alacaktım.Demir saplılar daha pahalıydı.Cebimde çakı taşıyacaktım artık.Cebimde taşıdığım o küçük demir kemik parçası güven verirdi bana.Kimbilir hangi hayvanın başında taşıdığı boynuzu cebimde taşıyordum .Önceleri elmayı ısırarak yerken şimdi çakıyla kabuğunu soyar olmuştum.Bir gün duymuştum falancalar kan kardeşi olmuşlardı.Nasıl olduklarını da anlatmışlardı.Artık çakımı kullanma zamanı gelmişti.Mahallede iyi anlaştığımız bir çocukla olacaktık kan kardeşi.O hemen parmağını kesti ,sıra bendeydi.Özenle çakımı çıkardı ona bakıyordum o da çabuk ol gibilerden parmağından kan damlar olmuştu.Çabuk olarak ben de kesmiştim parmağımı.Parmaklarımızı üst üste getirip kanların karışmasını için bir az bekledik.Artık kan kardeşiydi o benim.O da,Kesti parmağını.Cebimizde taşıdığımız ,Küçük çakıyla.Koyduk üst üste parmakları,Onun kanı benim kanım .Artık kan kan kardeşiydik ,Grupları uymasa da .Başım sıkıştı ,Neredesin .Sen de çağıra bilirsin ,Kan kardeşim ....Cebimizde çakı ile Çokkozlara söğüt dallarından düdük yapmaya gide bilirdik artık.Bazı zamanlarda bileği taşına sürtüp keskin olmasını sağlardık.O günlerde ne hijenik ne mikrop kapar,ne de kan yoluyla hastalık bulaşır hiç aklımıza gelmezdi.Bir yerimiz mi kesildi hemen örümçek ağına veya tütün basardık yara üstüne.Bulursak gazete kağıdıyla üstünü kapatırdık akmasın diye.Kan anonsları yapılır kan verirler insanlar .Kan kardeşi olurlar hatırlamazlar.A.b. d. nin bir zamanlar topladığı kanlarla başımıza ne çorap örececek acaba...